

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/39711 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Maastricht, van 5 november 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 oktober 2007 is appellante in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 5 november 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 november 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft zij daarbij de Afdeling verzocht haar schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Appellante heeft een nader stuk ingediend.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Appellante klaagt in de enige grief dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat het besluit van 18 oktober 2007, waarbij onder meer de vertrektermijn is verkort tot nul uur, niet ter beoordeling voorligt. Volgens haar had de rechtbank dit besluit wel moeten beoordelen, omdat in het beleid een verband is gelegd tussen de verkorting van de vertrektermijn en de inbewaringstelling en op korte termijn een beoordeling van het besluit in het kader van een ingediend verzoek om voorlopige voorziening hangende bezwaar niet is te verwachten.

2.1.1. Tegen het aan de oplegging van de maatregel van bewaring voorafgaande besluit van 18 oktober 2007, waarbij het verblijfsrecht van appellante is beëindigd met verkorting van de vertrektermijn en appellante ongewenst is verklaard, stond bezwaar open bij de staatssecretaris en tegen de beslissing op dat bezwaar beroep bij de rechtbank 's-Gravenhage. Het verdraagt zich niet met het stelsel van de Vreemdelingenwet 2000 dat de rechter die over de maatregel van bewaring oordeelt, zich daarbij tevens uitspreekt over de rechtmatigheid van dat besluit. Eerst indien dat besluit in de daartoe voorziene procedure onrechtmatig is geoordeeld, kan de rechter die over de maatregel van bewaring heeft te oordelen, zich gesteld zien voor de vraag naar de gevolgen daarvan voor de rechtmatigheid van die maatregel.

Daarvan is in dit geval geen sprake. De gestelde omstandigheid dat op korte termijn geen beoordeling van het besluit in het kader van een ingediend verzoek om voorlopige voorziening hangende bezwaar te verwachten is – wat daar overigens van zij – , behoefde de rechtbank niet tot een ander oordeel aanleiding te geven. Derhalve heeft de rechtbank in de

aangevallen uitspraak terecht geoordeeld dat het besluit van 18 oktober 2007 niet ter beoordeling stond. De grief faalt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en
mr. A.W.M. Bijloos en mr. C.H.M. van Altena, Leden, in tegenwoordigheid
van mr. A.A. Snijders, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

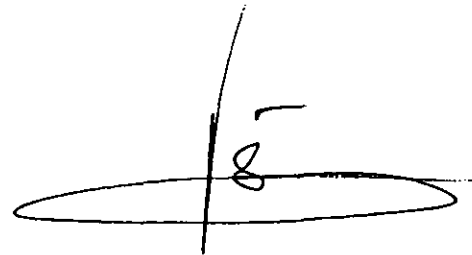
w.g. Snijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 december 2007

279

Verzonden: 21 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a small 'e' or similar character to its right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

24. Okt. 2007 12:30
19. Okt. 2007 12:24

pv den bosch
VKIS VOORTGANG 045-4005926
VRIS VOORTGANG

Nr. 7197 P. 6/22

⑧

Postadres Postbus 1230
6201BE MAASTRICHT

• Limburg-Zuid

Regio Limburg-Zuid
Korpsonderdeel 24 Divisie Regionale Vreemdelingenrecherche
Behandeld door J.G.J. Baumanns
Telefoon 045 - 400 59 25
Fax 045 - 400 59 29
V-nummer / Zaak 19/10/2007
Datum 19/10/2007
Onderwerp M11D-A Maatregel van Bewaring

1420.02.3618

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Jacob Gerardus Johannes Baumanns, inspecteur van het regionaal politiekorps Limburg-Zuid, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdelinge, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : België
Nationaliteit(en) : Belgische
Geslacht : vrouwelijk

registratie in INDIS	indw.	<i>Limburg</i>
	unit	<i>41</i>
	datum	<i>19/10</i>
IND locatie		
IND ontvangst- datum	19 OKT 2007	
doss. nummer		
invoer- controle	indw.	
	unit	
	datum	

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Ongewenst verklaard is
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Veroordeeld is terzake een misdrijf

De maatregel is opgelegd:

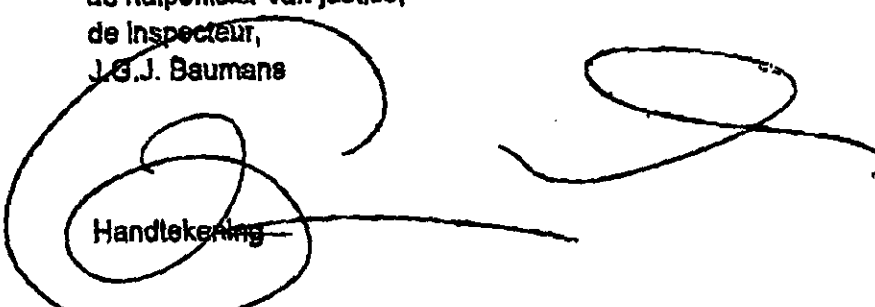
Plaats : Heerlen
Datum : 19/10/2007
Tijd : 11:45 uur.

24. Okt. 2007 12:30
19. Okt. 2007 12:24

pv den bosch
VRIS VOORTGANG 045-4005926
VRIS VOORTGANG

Nr. 7197 PP. 7/22

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de Inspecteur,
J.G.J. Baumanns

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdelinge uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

RECHTBANK 's-Gravenhage, zittinghoudende te MAASTRICHT

Reg.nr: AWB 07 / 39711 VRONTN

UITSpraak, als bedoeld in artikel 94, derde lid, juncto artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000, van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken in het geding tussen

Zestienhoven, eiseres, thans verblijvende in het Uitzetcentrum

en

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder.

Datum bestreden besluit: 19 oktober 2007.

Kenmerk: 7420.02.3618.

V-nummer:

Behandeling ter zitting: 29 oktober 2007.

I. PROCESVERLOOP

Eiseres, die stelt te zijn geboren op [redacted] en de Belgische nationaliteit te bezitten, is op 19 oktober 2007 in bewaring gesteld met toepassing van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000).

Tegen deze maatregel is namens eiseres op 19 oktober 2007 beroep ingesteld bij deze rechtbank; daarbij is tevens verzocht om schadevergoeding.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden.

Het beroep is behandeld ter zitting van 29 oktober 2007, alwaar eiseres in persoon is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde mr. L.J.H. Hoven-Kohl, advocaat te Maastricht. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. drs. A.M. Zeeman, ambtenaar ten departemente.

II. OVERWEGINGEN

Krachtens artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de in geding zijnde vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

Namens eiseres is - kort en zakelijk weergegeven - aangevoerd dat uit de gedingstukken niet kan worden opgemaakt of, en zo ja wanneer, aan eiseres een "M122" (Mededeling toepassing artikel 50, derde lid, van de Vw 2000) is uitgereikt. Eiseres was zo niet (meer) in staat (tijdig) zorg te dragen voor het aanleveren van haar paspoort. De bewaringsgrond "niet beschikken over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000" is derhalve ten onrechte aan eiseres tegengeworpen. Verder is eiseres van oordeel dat het besluit inzake ongewenstverklaring en verblijfsbeëindiging geen stand zal houden en dat eiseres helemaal niet in Nederland wil verblijven. Gelet op het vorenstaande stelt eiseres zich op het standpunt dat de bewaring dient te worden opgeheven onder toekenning van schadevergoeding aan eiseres.

De rechtbank overweegt als volgt.

Ter zitting is door eiseres aangegeven dat de M122 op 18 oktober 2007 aan haar is uitgereikt.

Blijkens zijn besluit van 19 oktober 2007 heeft verweerder eiseres in het belang van de openbare orde en met het oog op uitzetting in bewaring gesteld. Verweerder heeft daartoe overwogen dat eiseres niet in het bezit is van een geldig identiteitsbewijs als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), ongewenst is verklaard, geen vaste woon- of verblijfplaats heeft en is veroordeeld terzake van een misdrijf.

De rechtbank volgt eiseres niet in haar stelling dat de beschikking van 18 oktober 2007, waarin eiseres o.a. ongewenst is verklaard en de vertrektermijn is verkort tot nul uur, thans ter beoordeling voorligt. Hetgeen in de betreffende beschikking is bepaald valt buiten het toetsingkader van de thans ter beoordeling voorliggende maatregel van bewaring. Zolang in bezwaar en / of beroep tegen meergenoemde beschikking niet op het daarin bepaalde wordt teruggekomen, heeft de rechtbank in het kader van het thans ter beoordeling voorliggende geschil van de juistheid van die beschikking uit te gaan.

De stelling van eiseres dat zij door het late tijdstip waarop de M122 is uitgereikt in haar belangen is geschaad omdat zij daardoor niet meer in staat was haar paspoort (tijdig) te laten aanleveren, volgt de rechtbank evenmin. De rechtbank overweegt daartoe als volgt. Eiseres is ongewenst verklaard. Gelet op het bepaalde in artikel 67, derde lid, van de Vw 2000 kan zij derhalve geen rechtmatig verblijf meer hebben in Nederland. Het vereiste van het bezit van een document als bedoeld in artikel 4.21 van het Vb 2000 beoogt controle mogelijk te maken op het rechtmatig verblijf in Nederland. Nu door de ongewenstverklaring geen sprake meer is van rechtmatig verblijf, kan de stelling van eiseres, dat zij door het tijdstip van uitreiking van de M122 in haar belangen is geschaad, naar het oordeel van de rechtbank geen stand houden.

Met betrekking tot de bewaringsgrond "niet hebben van een vaste woon- of verblijfplaats" merkt de rechtbank op dat, anders dan eiseres kennelijk veronderstelt, de bewaringsgrond niet ziet op de intentie van de vreemdeling om zich hier te vestigen, maar op de beoordeling van het risico of de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken.

Gelet op het bovenstaande is de rechtbank van oordeel dat de bovengenoemde bewaringsgronden terecht en op juiste gronden aan de bewaring ten grondslag zijn gelegd en dat deze de maatregel kunnen dragen. Gelet hierop bestaan ten aanzien van eiseres concrete aanwijzingen voor het vermoeden dat zij zich aan uitzetting zal onttrekken.

Uit de gedingstukken alsmede het verhandelde ter zitting is gebleken dat verweerder op 26 oktober 2007 een claim voor terugname van eiseres door België heeft verzonden aan Bureau Dublin.

Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat vooralsnog niet kan worden gesteld dat geen reëel zicht op uitzetting bestaat of dat met onvoldoende voortvarendheid aan de uitzetting van eiseres wordt gewerkt.

Ook overigens is de rechtbank van oordeel dat, gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting, de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring niet in strijd is met de Vw 2000 en evenmin bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid ongerechtvaardigd is te achten.

Gelet op het voorgaande moet de vrijheidsontnemende maatregel als bedoeld in artikel 59 van de Vw 2000 rechtmatig worden geoordeeld en dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

Er bestaat geen grond voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe dient te worden afgewezen.

Mitsdien wordt als volgt beslist.

III. BESLISSING

De rechtbank:

- verklaart het beroep gericht tegen de bewaring ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

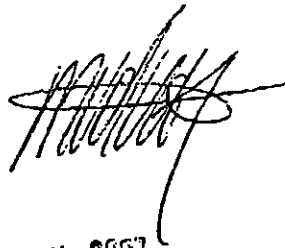
Aldus gedaan door mr. M.A.H. Span-Henkens in tegenwoordigheid van mr. H.A.M. van de Ven als griffier en in het openbaar uitgesproken op:

5 NOV. 2007

w.g. M. van de Ven

w.g. M. Span-Henkens

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Afschrift verzonden op: **5 NOV. 2007**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

De termijn voor het instellen van het hoger beroep bedraagt één week na de datum van verzending van deze uitspraak. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 dient het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. In artikel 6:5 van de Awb is onder meer bepaald dat bij het beroepschrift een afschrift van de uitspraak moet worden overgelegd. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

DATE	
09 NOV 2007	
ZAAKNR.	16577
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

mr. A.H. Odekerken-Holtkamp

mr. L.J.H. Hoven-Kohl

mr. S. Selbach

advocaten en procureurs

Inzake:

AWB 07/39711 VRONTN
IND dossnr. 7420.023618

AAN:

De Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken (bewaring)
Postbus 16113
2500 BC 's-GRAVENHAGE

FAX: 070 - 3651380

Maastricht, 9 november 2007

Edelgrootachtbaar college,

Namens mevrouw _____ geboren op _____ van _____
Belgische nationaliteit, hierna te noemen 'appellante', thans verblijvende te _____
aan de _____ in het uitzetcentrum Zestienhoven, te dezer zake uitdrukkelijk woonplaats
kiezende ten kantore van de advocaat en procureur mr. L.J.H. Hoven-Kohl, te 6214 BH
Maastricht aan het Tongerseplein 9, wordt hierbij hoger beroep aangetekend tegen de uitspraak
van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht, d.d. 5 november 2007, waarvan
een afschrift werd verzonden op diezelfde datum, 5 november 2007.

Ondergetekende is door appellante tot het instellen van dit hoger beroep bepaaldelijk
gevolmachtigd.

Een toevoeging is aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand.

Een afschrift van de uitspraak d.d. 5 november 2007, wordt hierbij overgelegd (productie 1).

Bij deze uitspraak werd het beroep namens appellante ingediend tegen de oplegging van de
maatregel van vreemdelingenbewaring ex artikel 59 Vw2000, ongegrond verklaard.

Namens appellante zal eerst een korte inleiding aangaande relevante feiten en omstandigheden
worden gegeven, waarna de grief tegen genoemde uitspraak zal worden aangevoerd.

Inleiding:

Appellante is bij uitspraak van 21 juni 2006 van de meervoudige kamer van de rechtbank
Maastricht veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden met aftrek, wegens diefstal,
voorafgegaan en vergezeld van geweld en bedreiging met geweld tegen personen, gepleegd met
het oogmerk om die diefstal voor te bereiden en gemakkelijk te maken, terwijl het feit wordt
gepleegd door twee of meer personen en terwijl het feit wordt gepleegd op de openbare weg. Dit
vonnis is bevestigd door het Gerechtshof te Den Bosch bij arrest van 7 december 2006.

De einddatum van appellantes strafrechtelijke detentie was bepaald op 19 oktober 2007 en de
strafdetentie is ook daadwerkelijk op die dag geëindigd.

"Waldeck Bastion"

Tongerseplein 9
6214 BH MaastrichtTel. (043) 321 68 80
Fax (043) 325 20 99

Op 20 februari 2006 is appellante gehoord (waarschijnlijk door medewerkers van de vreemdelingenpolitie) in het kader van een voornemen tot haar ongewenstverklaring.

Bij besluit van 18 oktober 2007 van de Staatssecretaris van Justitie is het verblijfsrecht van appellante ingevolge artikel 27 lid 1 Richtlijn 2004/38 EG beëindigd.

Bij dit zelfde besluit is appellante ongewenst vreemdelinge verklaard op grond van artikel 67 lid 1 aanhef en onder b Vw.

Bij dit zelfde besluit is de voor appellante geldende vertrektermijn verkort tot nul uur op grond van artikel 62 lid 4 onder b Vw juncto artikel 8.24 lid 3 Vb.

De beslissing d.d. 18 oktober 2007 is op 19 oktober 2007 aan appellante uitgereikt, waarna zij in vreemdelingrechtelijke bewaring is genomen.

Overgelegd wordt een kopie van het besluit van 18 oktober 2007, met begeleidend schrijven (productie 2).

Tegen dit besluit is op 19 oktober 2007 bezwaar gemaakt bij de Staatssecretaris van Justitie; tevens is om een spoed voorlopige voorziening verzocht, welke bij de voorzieningenrechter van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Maastricht in behandeling is.

Tegen de oplegging van de vreemdelingenbewaring is eveneens op 19 oktober 2007 beroep ingesteld. Dit beroep is ter zitting d.d. 29 oktober 2007 van de nevenzittingsplaats Maastricht behandeld en heeft geleid tot de thans aangevochten uitspraak, welke als productie 1 is overgelegd.

GRIEF 1:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in de laatste alinea op bladzijde 1 en alinea 3 op bladzijde 2 van de aangevallen uitspraak het volgende:

"Verder is eiseres van oordeel dat het besluit inzake ongewenstverklaring en verblijfsbeëindiging geen stand zal houden en dat eiseres helemaal niet in Nederland wil verblijven."

"De rechtbank volgt eiseres niet in haar stelling dat de beschikking van 18 oktober 2007 waarin eiseres o.a. ongewenst is verklaard en de vertrektermijn is verkort tot nul uur, thans ter beoordeling voorligt. Hetgeen in de betreffende beschikking is bepaald valt buiten het toetsingskader van de thans ter beoordeling voorliggende maatregel van bewaring. Zolang in bezwaar en/of beroep tegen meergenoemde beschikking niet op het daarin bepaalde wordt teruggekomen, heeft de rechtbank in het kader van het thans ter beoordeling voorliggende geschil van de juistheid van die beschikking uit te gaan."

Toelichting:

De rechtbank miskent in de geciteerde overweging dat namens appellante het standpunt is ingenomen dat de bewaring van appellante staat of valt met de beslissing van 18 oktober 2007, waarbij het verblijfsrecht is beëindigd, waarbij appellante ongewenst is verklaard en waarbij de vertrektermijn is verkort tot nul uur.

Namens appellante is uitdrukkelijk daarbij aangegeven dat (uiteraard) de inhoudelijke beoordeling tot verblijfsbeëindiging en ongewenstverklaring thans, in de bewaringskwestie, niet ter beoordeling staat. Enkel voor wat betreft de verkorting van de vertrektermijn heeft appellante een ander, gemotiveerd, standpunt ingenomen.

Appellante heeft namelijk gewezen op paragraaf A6/5.3.3.7. Vc, waaruit volgt dat een onderdaan van de EU slechts in bewaring kan worden gesteld indien de Minister een besluit op grond van Richtlijn 2004/38 heeft genomen, waarmee het verblijfsrecht van de vreemdeling is beëindigd of aan hem is ontzegd om redenen van openbare orde, openbare veiligheid of volksgezondheid én de vertrektermijn van vier weken, bedoeld in artikel 62 lid 1 Vw is verstreken of met een beroep op artikel 8.24 lid 3 Vb wordt afgeweken van een vertrektermijn van vier weken. Door deze systematiek in wet en beleid is de beslissing tot verkorting van de vertrektermijn inhoudelijk gelieerd met de beslissing om aan een EU onderdaan de maatregel van vreemdelingrechtelijke bewaring op te leggen, en daarmee toetsbaar voor de bewaringsrechter.

Zoals toegelicht in paragraaf A4/3.3. Vc is bij EU onderdanen verkorting van de vertrektermijn alleen mogelijk in naar behoren aantoonbare dringende gevallen. Hiervan is slechts sprake bij een actuele, werkelijke en genoegzaam ernstige bedreiging van de openbare orde.

Vervolgens is namens appellante betoogd dat hier een taak ligt voor de bewaringsrechter. Immers, de, in casu, verkorting van de vertrektermijn tot nul uur is van bepalende aard voor de vraag of appellante wel in bewaring kan worden gesteld op 19 oktober 2007. Daarbij meent appellante dat de bewaringsrechter niet kan volstaan met de constatering dát de vertrektermijn inderdaad is verkort, maar hier een stap verder dient te gaan, teneinde te voorkomen dat niet meer van enige rechterlijke beoordeling van de vrijheidsbenemende maatregel, kan worden gesproken. Het herhalen van een stelling van de Staatssecretaris van Justitie kan in ieder geval niet worden gelijkgesteld aan een rechterlijke beoordeling.

In ieder geval dient de bewaringsrechter een blik te werpen op de motivering van de beslissing om de vertrektermijn te verkorten, indien namens de vreemdeling uitdrukkelijk en gemotiveerd wordt aangevoerd dat er geen sprake is van een naar behoren aangetoond dringend geval, althans van een actuele, werkelijke en genoegzaam ernstige bedreiging van de openbare orde.

Dit laatste is in casu overigens ook gedaan: gewezen is op de ondeugdelijke motivering in het besluit van 18 oktober 2007, nu die er feitelijk op neerkomt dat er sprake is van een strafrechtelijke veroordeling waaraan vervolgens allerlei veronderstellingen (hypothetisch) worden gehecht. De veroordeling sec (het gepleegde feit en de hoogte van de straf) mag en kan nu juist niet het criterium zijn bij EU onderdanen. De Staatssecretaris van Justitie overweegt in haar besluit van 18 oktober 2007 wel dat er getoetst moet worden aan het criterium van, kort gezegd, de actuele bedreiging, maar doet het vervolgens niet, nu overduidelijk dit criterium wordt ingevuld met verwijzingen naar de veroordeling, de aard van het delict en de strafmaat.

Ook blijkt uit het besluit dat appellante is gehoord in februari 2006 en dat thans geen actuele gegevens voorliggen. Gewezen is op het feit dat de Staatssecretaris van Justitie geen informatie heeft gevraagd over het gedrag van appellante in detentie of haar de gelegenheid heeft gegeven om deze informatie nog aan te leveren. Hoe kan er dan sprake zijn van een deugdelijk gemotiveerd standpunt dat appellante een actuele bedreiging vormt? Ook zonder diepgaande en volledige beoordeling van het besluit van 18 oktober 2007 kan deze conclusie worden getrokken.

Daarbij is voorts aandacht gevraagd voor het moment waarop de beslissing van 18 oktober 2007 aan appellante is bekend gemaakt en dat zij hierdoor ernstig is benadeeld. Immers, ondanks dat appellante al in februari 2006 is gehoord naar aanleiding van het voornemen tot ongewenstverklaring is het uiteindelijke besluit pas genomen op 18 oktober 2007 en werd dit besluit pas bekend gemaakt bij of vlak na vrijlating van appellante uit strafdetentie en vlak voor oplegging van de maatregel van vreemdelingenbewaring. Dat appellante hiervan nadeel heeft ondervonden moge duidelijk zijn, nu zij geen gelegenheid heeft gekregen om bewaring te voorkomen, bijvoorbeeld door aanlevering van informatie aangaande haar gedrag tijdens de strafdetentie.

Het bij de beslissing van 18 oktober 2007 gevoegde begeleidend schrijven van de Staatssecretaris van Justitie behelst in dat opzicht dan ook een passage, die door appellante niet serieus kan worden genomen, gelet op de feitelijke gang van zaken:

“Nu betrokkene zich tot 19 oktober 2007 in detentie bevindt is het van belang dat de vreemdelingrechtelijke consequenties hiervan worden gezien. Het is zeer wenselijk dat de uitzettingsprocedure in een zo vroeg mogelijk stadium in gang wordt gezet. In elk geval moet worden gestreefd naar de afronding van de procedure voor beëindiging van de strafrechtelijke detentie of maatregel”. (Deze brief is gevoegd bij de productie 2).

Appellante heeft betoogd dat met een oogopslag duidelijk is dat de beslissing van 18 oktober 2007 onhoudbaar is en dat dit voor wat betreft de beslissing tot het verkorten van de

vertrektermijn derhalve thans gevolgen dient te hebben voor de opgelegde vreemdelingenbewaring.

Dat de beslissing van 18 oktober 2007, waaronder de verkorting van de vertrektermijn, in een andere procedure ter toetsing kan worden voorgelegd is juist, maar kan niet worden gelijkgesteld met en/of tijdig voldoen aan de voor de vreemdeling zo nodige rechterlijke toetsing van de vrijheidsbeneming. In casus is gelijk met indiening van bezwaar tegen het besluit van 18 oktober 2007 een voorlopige voorziening gevraagd waarbij meer dan de normale spoed in acht dient te worden genomen, welke thans in behandeling is bij de vreemdelingenkamer van de rechtbank Maastricht onder procedurenummer 07/39719. Aanvankelijk zou de behandeling van dit verzoek, gelet op de extra spoed, plaatsvinden op 7 november 2007, doch de rechtbank meende vervolgens op 5 november 2007 dat verweerder de stukken nog niet heeft toegezonden aan de rechtbank en dat bij nader inzien de rechtbank is gebleken dat de zaak ten onrechte is aangemerkt als een voorziening met meer dan normale spoed: er is immers nog geen concrete uitzettingsdatum bekend. Pas na 26 november 2007 (de uiterste termijn aan verweerder gegeven om het dossier aan te leveren) zal de zaak dan met voorrang worden ingepland, gelet op de bewaring van appellante.

Namens appellante is geprotesteerd tegen deze ontwikkeling, daarbij wijzend op de zo benodigde rechterlijke toetsing, zij het voorlopig, van het besluit van 18 oktober 2007 althans het daartegen ingediende bezwaarschrift, waarin gemotiveerd wordt dat er geen sprake kan zijn van een actuele, werkelijke en genoegzame, bedreiging van de openbare orde en van een naar behoren aangetoond dringend geval. Ook is gewezen op de gelieerde vreemdelingenbewaring, waarbij het verkorten van de vertrektermijn zeer bepalend is geweest. Dit protest was echter vergeefs: aangegeven werd dat toch hoger beroep kon worden ingediend tegen de uitspraak van de bewaringsrechter.

Appellante meent nu dat er geen sprake is geweest van een daadwerkelijke beoordeling van de vrijheidsbenemende maatregel, nu hiervoor, gelet op de systematiek van de wet en het beleid, een daadwerkelijke, dus inhoudelijke, beoordeling van de beslissing tot verkorting van de vertrektermijn nodig is. Deze beoordeling is door de rechtbank in haar hier bestreden uitspraak niet doorgevoerd, terwijl deze beoordeling, althans naar het zich laat aanzien, evenmin op korte termijn door de voorzieningenrechter van de vreemdelingenkamer Maastricht zal worden doorgevoerd. Nu het uiteindelijk betreft een beoordeling van een vrijheidsbenemende maatregel meent appellante dat zij recht heeft op een inhoudelijke beoordeling binnen redelijke termijn van deze maatregel. Een onbepaalde en thans nog onbekende termijn van in ieder geval langer dan zes weken kan niet voldoen.

CONCLUSIE:

Op grond van het voorafgaande concludeert appellante:

- tot vernietiging van de aangevallen uitspraak van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Maastricht, d.d. 5 november 2007 onder AWB 07/39711, en
- tot gegrond verklaring van het door appellante ingestelde beroep tegen oplegging van de maatregel van bewaring bij besluit van 19 oktober 2007, met veroordeling van de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van schade aan appellante wegens onterechte ondergane detentie vanaf 19 oktober 2007 tot de dag der opheffing van de bewaring.

Inmiddels verblijf,
Hoogachtend,

L.J.H. Hoven-Kohl

~~Gemaachte~~

P.S. : Dit appelschrift zal per fax en per gewone post aan u worden gezonden